

Krahviherra útles: „Anna seie!” — firjotas pliatši pulgaga senna alla — L. r. 19, 16. — „Wi ta fätte, ja útle temmale, et minna ei karda; agga kui ta eddaspiddi teistele fa tahhab surmatunni wål-jarehkendada, siis annan minna temmale forteri wangihone feldris!” —

Ramat sai mehhе fätte. Ta wöttis Zaweti laulo ramato ülles, lugges: „Sinno kå on feik mo aeg!”

Kui nüüd sinnule peaks üks fewwade aego útlema: „Rule, sinna ellad agga veel 3 aastat; fukkulind laulis kolm korda sinno kohta!” — siis útle temmale: „Sinna olled üks jõlle innimene! Eks sa ei tea, mis Zaweti lauloramatus 19, 16 — seisab: „Sinno kå on feik mo aeg!” —

8.

üks Rootsimma passuna wåemosikant nággi, et soá lahhengus hawatud sippokandja langes hobbose seljast mahha, ja et waenlased pippusid temma pole, lippo temma käest árrawötma.

Kui wålk aias liggi, wöttis lippopu fätte, ja föitis tuhhäc nelja omma tullise hobbose seljas eddasí übhе mäefingo pole.

Waenlased saakaupa temma tagga, temma üks ees! Korraga kargas temma hobbone püsti ülles, — tearro otsas: suggarv metsajõggi aiab omma kohhisewad laened wolates eddasí!

Iggalt poolt lendawad waenlased liggi, farjuwad jubba faugelt: „Urrah, lip on kå!” —

Wapper passuna mosikant útles sure healega: „Odage!” — hüdis kord: „Mita Jummal!” — lõi terrawa fannustega moslemailt polist hobbose külge. Hobbone kui nool üleweli förgelt mahha jõkke! —